

кафето. Далечъ, далечъ, въ Китай и на островъ Цейлонъ расте чайното дърво, а въ Арабия — кафейното. И тѣхъ слънцето ги отглежда. Човѣкътъ събира листата на чайното дърво и семената на кафейното, изсушава ги и ги продава. Голѣми пакети чай и сѣндъци съ кафе се натоварватъ на параходи, докарватъ ги до нашитѣ пристанища и оттамъ съ желѣзниците се разнасятъ изъ градоветѣ и селата.

Кой кара параходитѣ и желѣзницитѣ? Нека погледнемъ въ машинното отдѣление на парахода и въ паровоза на желѣзницата. Огнярътъ туря въ пещъта каменни вжглища. Тѣ изгарятъ, нагрѣватъ водата въ парния котелъ, парата движи машината, а машината кара парахода или влѣче вагонитѣ. Нѣма съмнение, че каменнитѣ вжглища ни сж докарвали чая и кафето, които слънцето ни е приготвило въ далечнитѣ страни.

Но отгдѣ се е взелъ каменниятъ вжгленъ? Припомняте си неговата история. Каменнитѣ вжглища сж се образували отъ нѣкогашни растения. Въ тѣхъ се е запазила онази топлина отъ слънцето, която тѣ сж погълнали преди много вѣкове. Сега, когато вжгленътъ гори въ огнището на парната машина, тази слънчева топлина се освобождава, загрѣва водата, обръща я въ пара и, следователно, движи парахода и желѣзницата. Значи, слънцето не само че отгледва чая и кафето, но ни ги и доставя.

Чайникътъ и кафеникътъ се нагрѣватъ съ дърва или вжглища, а ние вече знаемъ, че тѣ сж се образували съ помощъта на слънчевитѣ лжчи. Но, ще кажете вие, волата не ни е доставена отъ слънцето, я. Тя е взета отъ рѣката, кладенецаи ли отъ извора. Разбира се, вие имате право, но не бързайте... И по земята и въ земята водата е произлѣзла отъ дъжда и снѣга, а дъждътъ и снѣгътъ сж паднали отъ облацитѣ. Облацитѣ сж отъ водни пари. А отгдѣ сж тѣзи водни пари? Нима тукъ не е пакъ замѣсено слънцето? То нагрѣва